

РЕШЕНИЕ

№ 814

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНГЕЛИНА К. БОЕВА

при участието на секретаря В. Т. Е.
като разгледа докладваното от АНГЕЛИНА К. БОЕВА Гражданско дело № 20211110140407 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „Гимс БГ“ ЕООД, чрез адв. И. И., срещу „Тандем-В“ ООД, с която са предявени кумулативно обективно съединени иски, както следва: иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 4757,03 лева, представляваща дължимо възнаграждение за извършени авторемонтни услуги по товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. № *****, собственост на ответника, за което били издадени фактура № *****/19.01.2018 г. и фактура № *****/19.01.2018 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1193,22 лева (след допуснато от съда изменение на размера на иска в проведеното на 07.12.2022 г. открито съдебно заседание), представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 22.01.2018 г. до датата на подаване на исковата молба в съда – 09.07.2021 г.

В исковата молба се твърди, че през м. октомври 2017 г. търговският представител на „Тандем-В“ ООД в гр. Пловдив – „Тотал интерфууд“ ООД предоставил на ищеца за ремонт товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. № *****, собственост на ответното дружество. Ищецът извършил ремонт на автомобила, за чиято стойност издал двете процесни фактури. Като получател във фактурите бил посочен ответникът, тъй като по данни на търговския представител по силата на сключен между него и „Тандем-В“ ООД договор именно ответното дружество като собственик на превозното средство трябвало да поеме всички разходи за извършени ремонти. Твърди, че стойността на фактурите следвало да бъде заплатена от ответника в тридневен срок, но въпреки настъпването на падежа плащане не последвало. Поради това била изпратена нарочна покана до ответното

дружество, получена на 11.03.2021 г., която също не дала резултат. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски, включително за заплатено адвокатско възнаграждение.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на „Тандем-В“ ООД за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. Елисавета Вуковска. Процесуалният представител оспорва изцяло предявените искове както по основание, така и по размер. Твърди, че процесните фактури не били подписани от представител на ответното дружество, което узнало за тях едва с получаване на поканата от ищеца на 11.03.2021 г. На основание чл. 301 ТЗ „Тандем-В“ ООД се противопоставило веднага на извършените от негово име без представителна власт действия и оспорило задълженията по двете фактури. Възражава срещу изложеното в исковата молба твърдение, че ответното дружество имало задължение за плащане на извършените ремонти дейности по процесния автомобил, тъй като към датата, на която се твърди, че е извършен ремонтът, същото не е било собственик на този автомобил. Отделно от това оспорва твърдението, че описаните в двете фактури ремонтни дейности се отнасяли за автомобил, собственост на ответника, както и че негов представител е приел извършената работа. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Третото лице – помагач „Тотал интерфууд“ ООД не изразява становище по предявените искове.

В съдебно заседание ищецът „Гимс БГ“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. И.. Процесуалният представител поддържа исковата молба. В хода на устните състезания изразява становище, че предявените искове били основателни и доказани. Безспорно било доказано от събраните по делото доказателства, че ищцовото дружество било извършило ремонт на процесния товарен автомобил по възлагане на ответника, макар и с устна договорка между отговорника по транспорта на „Тандем-В“ – г-н М. и представител на сервиза. След извършения ремонт автомобилът бил получен отново от търговския представител на ответното дружество без възражения и забележки. Претендира направените в настоящото производство разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК. Депозира писмена защита, в която излага допълнителни и подробни доводи и съображения в подкрепа на направените искания.

В съдебно заседание ответникът „Тандем-В“ ООД, редовно призован, се представлява от адв. Вуковска. Процесуалният представител поддържа отговора на исковата молба, ведно с направените в същия възражения. В хода на устните състезания моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани. От страна на ответното дружество било налице категорично противопоставяне на извършените от негово име без представителна власт действия, като видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза процесните фактури не били осчетоводени от ответника.

Третото лице – помагач „Тотал интерфууд“ ООД, редовно призовано, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено следното.

От представен по делото договор за заем за послужване от 16.04.2010 г. се установява, че ответното дружество, в качеството му на заемодател, предоставило на третото лице – помагач, в качеството му на заемател, за безвъзмездно временно ползване собствения си товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. № *****, а заемателят се задължил да ползва заетата вещ с грижата на добър стопанин и да я върне след прекратяването му. Съгласно чл. II.1, б. „м“ и „н“ от договора заемателят се задължил да поеме за своя сметка обикновените разноски по поддържането, запазването и ползването на вещта, в т. ч. всички разходи за горива, текущи ремонти (винетки, смяна на масла, гуми и консумативи) и ремонти в резултат на ПТП, и за технически прегледи, както и да упражнява текущо административно управление върху буса относно състоянието му, необходимите ремонти, профилактика, поддръжка и други подобни.

Видно от справка от централната база на АИС КАТ, на 12.03.2012 г. за процесния товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. № ***** била вписана промяна на собствеността, като същият бил прехвърлен на „В-Трейд Къмпани“ ООД и останал собственост на посоченото дружество до 22.10.2019 г., когато регистрацията му била прекратена.

От приложените към исковата молба два броя фактури № *****/19.01.2018 г. и фактура № *****/19.01.2018 г., издадени от ищцовото дружество с получател ответника, се установява, че стойността на извършения ремонт на автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“ възлизала общо на 4757,03 лева с ДДС. Като получател в двете фактури бил посочен К. В. – управител на ответното дружество, но счетоводните документи не съдържат негов подпис. Видно от отбелязване във фактурите, стойността им следвало да бъде платена по банков път.

От представен по делото приемо-предавателен протокол се установява, че на 13.07.2018 г. процесният товарен автомобил бил предаден от заемателя на представител на ответното дружество в изряден вид и напълно окомплектован с необходимите документи.

Видно от покана от 02.03.2021 г., ответникът бил поканен да заплати на ищеца дължимите по двете процесни фактури суми в тридневен срок от получаването ѝ. Поканата била получена от представител на ответното дружество на 11.03.2021 г., видно от отбелязване в известието за доставяне.

Ответникът отговорил на отправената покана с писмо изх. № 217/18.03.2021 г., като възразил, че двете процесни фактури не били подписани от негов представител, същите не били осчетоводени от дружеството и последното не било ползвало данъчен кредит по тях. Ответното дружество не било възлагало на ищеца извършването на ремонтни дейности и не било приело извършената работа. В случай че лице без представителна власт е действало от името на „Тандем-В“ ООД, на основание чл. 301 ТЗ ответникът направил изрично

противопоставяне на извършените действия и оспорил задълженията по двете фактури. Видно от отбелязване в известието за доставяне, писмото на ответника било получено от представител на ищеца на 19.03.2021 г.

По делото са допуснати и събрани гласни доказателствени средства. По искане на ищеца е разпитан свидетелят М.Г.Х., който е един от собствениците на капитала на третото лице – помагач. От думите му се установява, че през 2010 г. ответникът сключил с „Тотал интерфууд“ ООД договор за дистрибуция на негови продукти за гр. Пловдив и региона. За изпълнението на поетите с договора ангажменти ответното дружество предоставило за ползване на третото лице – помагач процесния товарен автомобил. През целия период на ползване на автомобила текущата му поддръжка била извършвана от и за сметка на „Тотал интерфууд“ ООД. Но в края на 2017 г. поради много натрупани километри се оказало, че трябва да бъде извършен по-сериозен ремонт. Свидетелят се свързал по телефона с отговорника по транспорта в ответното дружество – г-н М., като дал на представител на сервиза да разговаря с него, за да му обясни какво трябва да се направи. След разговора майсторът казал на М.Х., че са се разбрали за нещата, които трябва да бъдат извършени по автомобила, и ремонтът започнал. След приключването му автомобилът бил приет от представител на третото лице – помагач, а издадените за стойността му фактури били изпратени от свидетеля към „Тандем“ заедно с останалата кореспонденция между страните. Свидетелят установява, че уговорка със сервиза за това кой ще поеме стойността на ремонта не бил правил, тъй като при разговора между служителя на сервиза и този на ответното дружество двамата се били разбрали какво и доколко трябва да бъде извършено. Освен това третото лице – помагач не можело да поеме стойността на ремонта, тъй като сумата била значителна, а и автомобилът не бил негова собственост, за да бъде оправдан подобен разход. Няколко месеца след ремонта ответникът прекратил договора за дистрибуция с третото лице – помагач и автомобилът бил върнат с приемо-предавателен протокол. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни, последователни, подробни и логични. Съгласно чл. 172 ГПК показанията на свидетели, които са заинтересовани в полза или във вреда на една от страните, се преценяват от съда с оглед на всички други данни по делото, като се има предвид възможната тяхна заинтересованост. Обстоятелството, че М.Х. и към настоящия момент е собственик на част от капитала на третото лице – помагач, не е основание само по себе си за дискредитиране на неговите показания. Именно това обстоятелство му дало възможност да придобие преки впечатления както от обстоятелствата по извършването на ремонта на процесния автомобил, така и относно уговорките между представителите на страните в тази връзка. Думите на свидетеля не се опровергават от останалия събран по делото доказателствен материал, като съдът няма основание да смята, че при свидетеля липсват способността и желанието вярно да възприема фактите и добросъвестно да ги възпроизвежда в показанията си.

Допуснатата е по искане на ищеца съдебно-счетоводна експертиза. Заключение на вещото лице е прието от съда и не е оспорено от страните. Същото е изготвено след запознаване с материалите по делото и проверка в счетоводствата на двете дружества. От

заклучението се установява, че процесните фактури били заведени в счетоводството на ищеца, били включени от него в дневниците за продажба за м. януари 2018 г. и подадени със справка-декларация в НАП, но същите не били заведени в счетоводството на ответното дружество и не били включени от него в дневника за покупки. Вещото лице изчислило, че мораторната лихва върху главницата, дължима за исковия период, възлизала на 1193,22 лева. Съдът намира, че заключението на вещото лице е пълно, ясно, обосновано и не възниква съмнение относно неговата правилност, поради което го възприема изцяло.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи.

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД:

Съгласно чл. 258 ЗЗД с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Договорът е консенсуален и неформален и писмената форма не е условие за неговата действителност. След като по силата на действащото законодателство отсъства законово основание да се изисква писмена форма на договора за изработка, то той може да бъде сключен и устно, като изпълнението му подлежи на установяване с всички допустими от ГПК доказателства и доказателствени средства.

Основният спорен по делото въпрос е възникнали ли са между страните облигационни отношения във връзка с ремонта на процесния товарен автомобил и по-конкретно – имало ли е валидно възлагане от страна на ответното дружество извършването на такава услуга. Посоченото обстоятелство категорично е оспорено от ответника както в изпратения до ищеца отговор на неговата покана за доброволно изпълнение, така и в депозирания по делото отговор на исковата молба. От изслушаните по делото свидетелски показания беше установено, че товарният автомобил е бил откаран в сервиза на ищеца от представител на третото лице – помагач. По делото няма данни свидетелят Хитрилов да е действал от името на „Тотал интерфууд“ ООД при възлагането на ремонта. Напротив, от обстоятелството, че е потърсил потвърждение от представител на ответното дружество за работите, които следвало да бъдат извършени по товарния автомобил, може да бъде направен изводът, че пред служителя на сервиза М.Х. е действал като представител на „Тандем-В“ ООД. В своите показания свидетелят заяви, че не е поел отговорност за ремонта, тъй като вложението, което трябвало да се направи, било сериозно, а автомобилът не бил собственост на третото лице – помагач. Посоченото обстоятелство се потвърждава от ищеца в исковата молба.

От друга страна обаче, съгласно сключения между ответника и третото лице – помагач договор за заем за послужване всички ремонти по автомобила е следвало да бъдат поети от замателя, независимо че в исковата молба се твърди обратното. С оглед изложеното и доколкото по делото няма данни, а и твърдения свидетелят Хитрилов да е бил овластен да сключва сделки от името на ответното дружество, то по отношение на процесния ремонт от съществено значение е предвидената в чл. 301 ТЗ презумпция – когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването. За разлика от гражданското

право, при което извършените правни действия от чуждо име без представителна власт или извън границите на представителната власт изобщо не пораждат правни последици до изричното им потвърждаване от мнимо представлявания (висяща недействителност на сделката – чл. 42, ал. 2 ЗЗД), при търговските сделки законодателят е приравнил мълчанието на мнимо представлявания търговец на съгласие, респ. потвърждаване на действията при липса на изрично противопоставяне веднага след узнаването на извършените правни действия в хипотезата на *falsus procurator* – мним представител или при условие на *excessus mandati* – превишаване пределите на представителната власт. При търговските сделки също е налице висяща недействителност, но до момента на узнаването и непротивопоставянето на търговеца, от чието име е сключена сделката без представителна власт, или евентуалното ѝ потвърждаване. Т. е. при възникнало търговско правоотношение по повод договор, сключен от името на търговеца от лице без представителна власт или при превишаването ѝ, действието на това лице поражда правен ефект за търговеца, но той може да отпадне с обратна сила, ако търговецът се противопостави веднага след узнаването за сключване на договора. Законодателят е обвързал незабавното противопоставяне от страна на търговеца на сключена без представителна власт или при превишаване пределите на представителната власт сделка с момента на узнаването ѝ. За разлика от потвърждаване на сключен договор от ненадлежен търговски представител, при който презумпцията за потвърждаване от търговеца се прилага от момента на съобщаване на сделката от търговския представител или от третото лице – съконтрагент (чл. 43 ТЗ), в хипотезата на чл. 301 ТЗ не са въведени специални изисквания за способа, по който търговецът узнава за сделката, респ. за извършените правни действия. Като начин на узнаване би могло да се преценява както уведомяването на търговеца от страна на ненадлежащия пълномощник или от трети лица, така и с отразяване на съответните правни действия и/или последиците от тях в търговските книги на дружеството; вписването в публичен регистър; уведомление чрез средствата за комуникация или уведомления чрез средствата за масово осведомяване. Във всички случаи обаче търговецът, който е въвел възражение за недействителност на сделката поради липса на представителна власт, следва да докаже, че противопоставянето по чл. 301 ТЗ е извършено веднага след узнаване на сделката (вж. *Решение № 60027 от 06.08.2021 г. по т. д. № 2609/2019 г., II т. о., ВКС, Решение № 50157 от 25.01.2023 г. по т. д. № 474/2021 г., II т. о., ВКС, Решение № 18 от 04.04.2014 г. по т. д. № 24/2013 г., I т. о., ВКС, Решение № 30 от 08.04.2011 г. по т. д. № 416/2010 г., I т. о., ВКС, Решение № 46 от 27.03.2009 г. по т. д. № 546/2008 г., II т. о., ВКС, Решение № 202 от 06.02.2012 г. по т. д. № 87/2011 г., II т. о., ВКС*).

При съобразяване на цитираната съдебна практика следва да бъде прието, че за да обори презумпцията, предвидена в разпоредбата на чл. 301 ТЗ, ответникът следва да установи, че се е противопоставил на извършените от негово име действия – възлагането на ремонта на процесния товарен автомобил и приемане на извършената от ищеца работа, незабавно след тяхното узнаване. Настоящият съдебен състав намира, че за момент на уведомяването на търговеца не може да бъде приет проведеният по телефона разговор

между свидетеля М.Х. и отговорника по транспорта в ответното дружество – г-н М.. И това е така, защото от показанията му се установи единствено, че е уведомил представителя на ответника за необходимостта от по-сериозен ремонт на процесния товарен автомобил, като със служителя на сервиза са обсъдили какво точно да бъде извършено. По делото няма каквито и да било данни, че представителят на ответника е бил уведомен, че този ремонт (за разлика от останалите) ще бъде за сметка на заемотателя, поради което фактурите за стойността на извършените работи ще бъдат издадени на негово име. А с оглед уговорките в представения с отговора на исковата молба договор за заем за послужване, подобно уточнение е било абсолютно необходимо, за да бъде ангажира отговорността на ответното дружество. Съгласно чл. II.1, б. „м“ и „н“ от договора заемателят се задължил да поеме за своя сметка обикновените разходи по поддържането, запазването и ползването на вещта, в т. ч. всички разходи за горива, текущи ремонти (винетки, смяна на масла, гуми и консумативи) и ремонти в резултат на ПТП, и за технически прегледи, както и да упражнява текущо административно управление върху буса относно състоянието му, необходимите ремонти, профилактика, поддръжка и други подобни. Следователно, разходите за всички текущи ремонти, както и за такива в резултат на ПТП, е следвало да бъдат поети от третото лице – помагач. Тези вътрешни отношения между подпомагана и подпомагаща страна биха били ирелевантни, ако имаше каквито и да било данни, че в проведенния телефонен разговор между служителя на сервиза и представителя на ответното дружество е било постигнато съгласие освен за това какво и доколкото трябва да бъде извършено по автомобила, още и за това кой следва да заплати стойността на ремонта и на чие име да бъде издадена фактурата – на собственика или на търговския представител. При тези данни и с оглед категоричните показания на свидетеля Хитрилов, че той не е правил уговорки със сервиза кой ще поеме ремонта, остава напълно неясно на какво основание ищцовото дружество е издало фактурата на името на ответника, който към този момент дори не е бил собственик на процесния товарен автомобил.

Уведомяване на ответното дружество за възложения от негово име ремонт и приемане на извършената работа без забележки не е било осъществено и с изпращането на фактурите за неговата стойност от третото лице – помагач по обратната поща, с която връщали първичните счетоводни документи за стоката. По делото няма каквито и да било данни кой е получил тези фактури, до кого са достигнали и какво се е случило с тях, тъй като от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че същите не са били заведени в счетоводството на ответника и не са били включени от него в дневника за покупките. Двете фактури не носят подпис за ответното дружество, като извършените от лицето без представителна власт правни действия и последиците от тях не са намерили отражение в търговските книги на ответното дружество.

Провеждането на последваща кореспонденция между страните за заплащане стойността на ремонта не беше доказано по делото, макар в исковата молба да се твърди, че ищецът многократно бил отправял покани до ответника в тази връзка. При тази доказателствена съвкупност съдът намира, че ответното дружество е узнало за извършените

от негово име правни действия (възлагане на ремонта и приемане на извършената работа) едва на 11.03.2021 г., когато негов служител получил отправената от ищеца покана за доброволно плащане на стойността на ремонта в тридневен срок от получаването ѝ. Направените в тази насока възражения в отговора на исковата молба са основателни. В изпратения писмен отговор ответникът се е противопоставил изрично на извършените от негово име от лице без представителна власт действия и е оспорил задълженията по двете фактури. Следователно, сключеният от свидетеля М.Х. неформален договор за извършване на ремонтни дейности по процесния товарен автомобил от името на ответното дружество без представителна власт е бил в състояние на висяща недействителност, като действията на свидетеля са породили правен ефект за търговеца, но са отпаднали с обратна сила от момента на противопоставянето им от страна на ответника незабавно след тяхното узнаване. Правните последици от този договор, включително възникналото задължение за заплащане на стойността на извършените ремонтни дейности, не са настъпили в правната сфера на ответното дружество и не го обвързват, което води до неоснователност на предявения иск по чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД и същият следва да бъде отхвърлен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Мораторната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД има обезщетителна функция за вредите на кредитора от забавата при изпълнение на парично задължение. Обезщетението в размер на законната лихва е функционално обусловено от главния дълг, поради което същото се присъжда върху признатата за основателна претенция за главницата. С оглед изхода на спора по иска с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД и предвид обстоятелството, че искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД е акцесорен на първия, то същият се явява неоснователен и също следва да бъде отхвърлен изцяло.

По отношение на разноските:

В отговора на исковата молба процесуалният представител на ответника е направил искане за присъждане на разноски, но по делото няма доказателства за реалното извършване на такива.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Гимс БГ“ ЕООД, ЕИК 160134371, представлявано от управителя Р.С.С., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, район „Южен“, ул. „Хр. Караманджуков“ № 16, срещу „Тандем-В“ ООД, ЕИК 831456696, представлявано от управителя Б.К.В., със седалище и адрес на управление гр. София, район „Сердика“, бул. „Илиянци“ № 34, кумулативно обективно съединени иски, както следва: **иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 266, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 4757,03 лева, представляваща дължимо възнаграждение за извършени авторемонтни услуги по товарен автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“, с рег. № *****, собственост на ответника, за което били издадени

фактура № *****/19.01.2018 г. и фактура № *****/ 19.01.2018 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; **и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1193,22 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 22.01.2018 г. до датата на подаване на исковата молба в съда – 09.07.2021 г.

Решението е постановено при участието на „Тотал интерфууд“ ООД, ЕИК 115522884, представлявано от управителя Н.М.Х., със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, район „Северен“, ул. „Огражден“ № 8, ет. 2, ап. 9, като трето лице-помагач на страната на ответника „Тандем-В“ ООД по предявените срещу него искове.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____